

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 13.7.2011
COM(2011) 417 konč.

**SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU
EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ**

Reforma skupne ribiške politike

KAZALO

1.	Uvod.....	2
2.	Cilji reforme.....	3
2.1.	Več rib za trajnostni ribolov.....	3
2.2.	Prihodnost ribištva, ribogojstva in delovnih mest.....	4
2.3.	Obalne skupnosti v razcvetu	6
2.4.	Zadovoljitev resničnih potreb ozaveščenih potrošnikov.....	6
2.5.	Boljše upravljanje na podlagi regionalizacije	6
2.6.	Pametnejše financiranje	8
2.7.	Spodbujanje načel skupne ribiške politike na mednarodni ravni.....	8

1. UVOD

V Zeleni knjigi o reformi skupne ribiške politike (SRP)¹ je bilo ugotovljeno, da se glavni cilji te politike ne dosegajo: ribji staleži so prelovljeni, gospodarsko stanje nekaterih segmentov ladjevja je nestabilno kljub velikim subvencijam, delovna mesta v ribiškem sektorju niso privlačna, razmere številnih obalnih skupnosti, odvisnih od ribištva, pa so negotove. To potrjujejo rezultati obsežnega posvetovanja, ki je bilo izvedeno v okviru Zelene knjige².

Na podlagi navedenih ugotovitev Komisija predlaga ambiciozno reformo ribiške politike, ki naj bi ustvarila pogoje za boljšo prihodnost tako rib in ribištva kot morskega okolja, brez katerega ne bi bilo ne enega ne drugega. Skupna ribiška politika ima velik potencial za postavitev temeljev trajnostnega ribištva, ki bo spoštovalo ekosistem ter evropskim državljanom zagotavljalo visokokakovostne in zdrave ribje proizvode, spodbujalo razcvet obalnih skupnosti in donosne industrije za proizvodnjo in predelavo rib ter povečalo privlačnost in zanesljivost delovnih mest.

Reforma bo prispevala k doseganju ciljev strategije Evropa 2020³, saj bo spodbujala trajnostno in vključujočo rast, povečala kohezijo v obalnih regijah ter izboljšala uspešnost ribiškega sektorja. Cilj reforme je trajnostno izkoriščanje morskih virov, zato je ključni sestavni del vodilne pobude Evropa, gospodarna z viri⁴.

V središču predlagane reforme je trajnost. Trajnosten ribolov je ribolov na ravneh, ki ne ogrožajo reprodukcije staležev in zagotavljajo dolgoročen donos. To zahteva upravljanje obsega rib, ulovljenih v morju. V skladu s predlogom Komisije je do leta 2015 treba zagotoviti, da se bodo staleži izkoriščali na trajnostnih ravneh, ki omogočajo „največji trajnostni donos“. Poleg tega predlog Komisije določa odpravo zavržkov neželenega ulova do leta 2016, saj je tako zapravljanje virov nesprejemljivo.

V skladu z najboljšimi ocenami⁵ bi se pri izkoriščanju staležev na ravni največjega trajnostnega donosa obseg staležev povečal za približno 70 %. Skupni ulov bi se povečal za približno 17 %, stopnje dobička do trikrat, donos na naložbe bi bil šestkrat večji, bruto dodana vrednost za industrijo ulova pa bi se povečala za skoraj 90 %.

Trajnostni ribolov bi odpravil tudi odvisnost sektorja ulova od javne podpore. Prav tako bi bilo enostavneje dosegati stabilne cene pod preglednimi pogoji, kar bi nedvomno koristilo potrošnikom. Močna, učinkovita in gospodarsko vzdržna industrija, delujoča pod tržnimi pogoji, bi imela dejavnejšo vlogo pri upravljanju staležev. Trajnostni ribolov bi prispeval tudi k zmanjšanju presežne zmogljivosti, ki je eden glavnih vzrokov prelova.

¹ COM(2009) 163 konč. z dne 22. aprila 2009.

² Glej tudi SEC(2010)428 konč. z dne 16. aprila 2010 „Sinteza posvetovanja o reformi skupne ribiške politike.“

³ Sporočilo Komisije *Evropa 2020, strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast* (COM(2020)2020 z dne 3. marca 2010) določa strategijo, ki naj bi EU pomagala, da bi krizo izkoristila za okrepitev ter postala pametno, trajnostno in vključujoče gospodarstvo z visoko stopnjo zaposlenosti, produktivnosti in socialne kohezije. Strategija Evropa 2020 vključuje vizijo socialnega tržnega gospodarstva Evrope za 21. stoletje.

⁴ Sporočilo Komisije Evropa, gospodarna z viri – vodilna pobuda strategije Evropa 2020, COM(2011)21 z dne 26. januarja 2011.

⁵ Delovni dokument služb Komisije – ocena učinka, ki spremlja predlog Komisije za Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o skupni ribiški politiki [ki razveljavlja Uredbo (ES) št. 2371/2002].

Izkoriščanje morskih virov na trajnostni ravni je bistveno za prihodnost obalnih skupnosti, ki bodo v nekaterih primerih potrebovale posebne ukrepe za upravljanje svojega malega priobalnega ladjevja. Predlog Komisije skupno ribiško politiko umešča v širše morsko gospodarstvo. Tako bodo politike za morja in obalna območja EU bolje usklajene, obalne skupnosti pa bodo lažje diverzificirale svoje vire dohodka, s čimer se bo izboljšala kakovost življenja.

Ribe so surovina za industrijo. So tudi vir zdravih beljakovin za človeško prehrano. Trajnosten ribolov in ribogojstvo na obalnih in podeželskih območjih bosta koristila celotni družbi in pomagalo zadovoljiti vse večjo povpraševanje potrošnikov za kakovostne ribe in morskoto hrano.

Reformo skupne ribiške politike sestavljajo:

- zakonodajni predlog za osnovno uredbo (ki razveljavlja Uredbo Sveta (ES) št. 2371/2002),
- zakonodajni predlog za tržno politiko (ki razveljavlja Uredbo Sveta (ES) št. 104/2000),
- sporočilo o zunanji razsežnosti skupne ribiške politike,
- poročilo o Uredbi Sveta (ES) št. 2371/2002 v zvezi s poglavjema Ohranjanje in trajnost ter Prilagoditev ribolovne zmogljivosti in o členu 17(2) o omejitvi dostopa ladjevja na 12 morskih milj.

V okviru večletnega finančnega okvira in finančnih perspektiv Komisija načrtuje, da bo prihodnji finančni instrument za podporo skupni ribiški politiki za obdobje 2014–2020 sprejet pozneje v letu 2011.

2. CILJI REFORME

2.1. Več rib za trajnostni ribolov

Ribje staleže je treba obnoviti do zdrave stopnje ter jih na tej stopnji ohraniti. Izkoriščati jih je treba na ravni *največjega trajnostnega donosa*, tj. največji ulov, ki se lahko varno dosega leto za letom in omogoča ohranitev ribje populacije pri največji produktivnosti. Navedeni cilj je določen v Konvenciji Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu in je bil sprejet leta 2002 na svetovnem vrhu o trajnostnem razvoju kot cilj, ki ga je treba na svetovni ravni doseči do leta 2015. Ta cilj bi omogočil tudi, da bi prenovljena skupna ribiška politika bolj prispevala k doseganju dobrega okoljskega statusa morskega okolja, kakor določa Okvirna direktiva o morski strategiji⁶. Cilj največjega trajnostnega donosa, ki naj bi bil uresničen do leta 2015, je odslej jasno naveden v predlagani osnovni uredbi.

Zavržki rib so nedopustni, saj ustvarjajo negativno podobo sektorja in imajo škodljive učinke na trajnostno izkoriščanje staležev, morske ekosisteme, finančno vzdržnost ribištva ter lahko vplivajo na kakovost znanstvenih mnenj. Odprava zavržkov mora biti med cilji prenovljene skupne ribiške politike. Predlagana osnovna uredba obvezuje gospodarske subjekte, da iztovorijo ulov reguliranih vrst. Ta zahteva se bo začela uporabljati postopoma (glede na

⁶ Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morski strategiji).

posamezno vrsto) po ambicioznem, vendar realističnem časovnem načrtu, spremljali pa jo bodo podporni ukrepi. Za vrste z visoko pričakovano stopnjo preživetja, ki so bile ulovljene, nato pa odvržene v vodo, se zahteva po iztovorjenju ne sme uporabljati.

Večletni načrti upravljanja bodo že naprej gonilna sila dolgoročnih političnih zavez za trajnostno izkoriščanje virov. Ti načrti bodo nadomestili sedanji pristop upravljanja, ki temelji na posameznih staležih. Tako se bo večina staležev upravljala na podlagi načrtov upravljanja, ki zajemajo več staležev hkrati. Sredozemske države članice morajo oblikovati nacionalne načrte upravljanja za ribištvo v svojih ozemelskih vodah. Na podlagi teh naj bi se kasneje oblikovali načrti na ravni EU za sredozemska ribištva, ki imajo mednarodno razsežnost. EU se mora zavzemati za podobne dolgoročne zaveze s strani držav, ki niso članice EU.

Upravljanje ribištva mora temeljiti na *razumnih znanstvenih mnenjih* in biti v skladu z ekosistemskim in previdnostnim načelom. Komisija se bo še naprej posvetovala s svetovalnimi znanstvenimi organi v skladu z zajamčenimi standardi kakovosti. Za racionalizacijo svetovalnega procesa in čim večjo sinergijo bo odpravljeno prekrivanje pristojnosti različnih znanstvenih organov.

Partnerstva med znanstvenimi ustanovami in industrijo lahko izboljšajo kakovost in dostopnost podatkov in znanja. Poleg tega lahko ob ohranitvi neodvisnosti znanstvenih mnenj spodbudijo medsebojno razumevanje med gospodarskimi subjekti in znanstveno skupnostjo. Zato je tovrstna partnerstva treba spodbujati.

Za oblikovanje politik so bistveni popolni in zanesljivi *podatki*, tako v pripravljalni fazi kot v fazah izvajanja in uveljavljanja politike⁷. Prenovljena politika bo določila jasne, posodobljene zahteve za države članice glede zbiranja in dostopnosti podatkov. Komisija želi vzpostaviti celovit evropski informacijski sistem za upravljanje ribištva. Tako se bo možno učinkovito odzvati na potrebe potrošnikov, izboljšati kakovost podatkov ter zagotoviti sodobno upravljanje ribištva. Tak sistem bo v skladu z možnostmi poenostavil pravila in zahteve glede poročanja ter zmanjšal stroške. Države članice bodo morale sprejeti in med sabo usklajevati nacionalne programe za zbiranje podatkov o ribištvu ter programe za raziskave in inovacije, da bi bili okvirni programi EU za raziskave čim bolj izkoriščeni.

2.2. Prihodnost ribištva, ribogojstva in delovnih mest

Skupna ribiška politika mora ustvariti pogoje za trdno, vzdržno in konkurenčno industrijo, ki bo nudila privlačna delovna mesta. Ribiški in ribogojški sektor morata biti učinkovita in finančno sposobna brez javne podpore.

Predlagana osnovna uredba daje na voljo tržni vzvod za razvoj zdravega in donosnega ribiškega sektorja, tako da uvaja *prenosljive ribolovne koncesije*, ki naj bi izboljšale učinkovitost v pravno varnem okolju. Glede na izkušnje v nekaterih državah članicah in zunaj njih lahko sistemi prenosljivih koncesij zmanjšajo ribolovno zmogljivost in izboljšajo gospodarsko vzdržnost brez stroškov za davkoplačevalce. Komisija predlaga, da bi bile te koncesije prenosljive, vendar le znotraj posameznih držav članic. Države članice bodo lahko določile merila, združljiva s predpisi EU, za vzpostavitev resnične gospodarske povezave med ribolovnimi dejavnostmi plovil in prebivalstvom, ki je odvisno od ribištva in z njim povezane industrije. Države članice bodo lahko uravnavale prenosljive ribolovne koncesije, da bi se

⁷ POSEBNO POROČILO št. 7/2007 o sistemih nadzora, inšpekcijskih pregledov in kazni v zvezi s pravili za ohranjanje ribolovnih virov Skupnosti z odgovori Komisije.

ustvarila tesna povezanost med njimi in ribolovnimi skupnostmi (na primer z omejitvijo prenosljivosti po segmentih ladjevja) ter da bi se preprečila špekulacija. Posebne značilnosti malega priobalnega ladjevja, njihova posebna povezanost z obalnimi skupnostmi ter ranljivost nekaterih malih ali srednje velikih podjetij utemeljujejo omejitev obvezne uporabe prenosljivih ribolovnih koncesij na velika plovila. Države članice bodo lahko iz te zahteve izvzele plovila do 12 metrov dolžine, razen plovil z vlečnim orodjem.

Presežna zmogljivost ladjevja je še zmeraj ena glavnih ovir za razvoj trajnostnega ribolova. Nova shema, po kateri se bo presežna zmogljivost zmanjševala na podlagi potreb industrije z uporabo prenosljivih ribolovnih koncesij, ne bo odvisna od javnega financiranja in ne bo ustvarjala spodbud za kopičenje zmogljivosti. Gospodarski subjekti bodo imeli na voljo spodbude za povečanje števila koncesij, manj motivirani pa se bodo morda odločili zapustiti ribiški sektor. Po predvidevanjih bi se s takim sistemom do leta 2022 dohodki lahko povečali za več kot 20 %, plače posadke pa med 50 in čez 100 %. S prestrukturiranjem sektorja ulova v skladu s to usmeritvijo se bo izboljšala tudi učinkovitost predelovalne industrije, kar bo močno povečalo njeno dodano vrednost, hkrati pa se bodo ustvarile nove možnosti zaposlitve⁸. Cilj reforme je tudi izboljšati prihodnost ribiškega sektorja in omejiti izgube delovnih mest. Reforma bo privedla do prestrukturiranja ribiške industrije, zato bodo potrebni ukrepi za upravljanje zaposlovanja. Pri tem bo ključnega pomena udeležba socialnih partnerjev na vseh ravneh.

Prenosljive ribolovne koncesije omogočajo socialno sprejemljivo rešitev za tiste, ki želijo zapustiti ribiški sektor, saj lahko svoje pravice prodajo po tržni ceni.

Privlačnost delovnih mest in dostojni delovni pogoji so pomembni vidiki za ladjevje na splošno, še zlasti pa za različne vrste priobalnega ladjevja. Ponovna vzpostavitev donosnosti sektorja ulova lahko skupaj z razvojem socialnega dialoga na vseh ravneh učinkovito poveča varnost ribolovnih plovil in izboljša delovne pogoje na teh plovilih⁹, da bo ribištvo privlačen in zanesljiv način preživljanja. Prenovljena skupna ribiška politika mora prispevati k posodobitvi delovnih pogojev na krovu plovil, da bodo izpolnjeni sodobni standardi na področju zdravja in varnosti. Komisija in Svet sta države članice spodbudila k ratifikaciji konvencije Mednarodne organizacije dela o delu na področju ribolova iz leta 2007. Komisija bo pri doseganju navedenih ciljev dejavno sodelovala s socialnimi partnerji.

Spodbujanje trajnostnega razvoja *ribogojstva* je bistveno za odziv na vse večje svetovno povpraševanje po ribah in morski hrani. Ribogojstvo v EU je raznolika dejavnost, ki sega od ekstenzivnega in tradicionalnega obalnega gojenja in gojenja v ribnikih do visokotehnoloških industrijskih dejavnosti, zlasti marikulture. Ribogojstvo je prav tako pomembna gospodarska dejavnost, ki podpira trajnostno gospodarsko rast na podeželju in v obalnih skupnostih ter lahko prispeva k ohranjanju in zaščiti okoljskih značilnosti, kot na primer ekstenzivno ribogojstvo v mokriščih.

⁸ Delovni dokument služb Komisije – ocena učinka, ki spremlja predlog Komisije za Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o skupni ribiški politiki [ki razveljavlja Uredbo (ES) št. 2371/2002].

⁹ Hitra ratifikacija Konvencije za delo na področju ribolova, ki jo je Mednarodna organizacija dela sprejela leta 2007, v državah članicah, je naslednji pomembni korak za zagotovitev dostojnih delovnih pogojev na krovu ribiških plovil- Konvencija bo začela veljati, ko jo bo ratificiralo 10 od 180 držav članic Mednarodne organizacije dela (vključno z osmimi obalnimi državami). Njen cilj je izboljšanje varnosti pri delu ter zdravstvene in zdravniške oskrbe na morju, zagotovitev dovolj počitka za zdravje in varnost, zaščita delovnega sporazuma in enako socialno varstvo, kakor ga uživajo ostali delavci.

Trajnost ribogojstva ter kakovost in varnost proizvodov iz ribogojstva so bistveni dejavniki za okrepitev potenciala tega sektorja in povečanje njegove konkurenčne prednosti¹⁰. EU mora spodbujati trajnostno, konkurenčno in raznoliko ribogojstvo, ki bo temeljilo na najsodobnejših raziskavah in tehnologiji, ter odpraviti ovire glede dostopa in upravne ovire.

Ribogojstvo ima nedvomno evropsko razsežnost, saj lahko strateške odločitve na nacionalni ravni vplivajo na razvoj v sosednjih državah članicah. V skladu z reformo bodo morale države članice pripraviti *nacionalne strateške načrte*, ki bodo temeljili na sklopu strateških smernic EU za ustvarjanje ugodnih pogojev, v katerih se bo lahko razcvetela gospodarska dejavnost in izboljšala njena konkurenčnost, ter ki bodo spodbujali inovacije in trajnostni razvoj ter diverzifikacijo sektorja. Z metodami odprtega usklajevanja se lahko izboljša izmenjava informacij in najboljših praks med državami članicami (npr. dostop do prostora in voda, izdajanje licenc).

2.3. Obalne skupnosti v razcvetu

Komisija se je zavezala, da bo dejavno spodbujala rast in ustvarjanje delovnih mest v priobalnem ribištvi in skupnostih, ki so odvisne od ribogojstva. Ribiški sektor ima pogosto ključno vlogo na obalnih območjih EU in v njenih najbolj oddaljenih regijah.

Zaradi socialnega in gospodarskega *pomena malega priobalnega ladjevja* ter ribogojstva v nekaterih regijah so potrebni posebni ukrepi za tako ladjevje. Ti naj bi spodbudili zeleno, pametno in vključujočo rast ter prispevali k trajnostnemu ribištvi in ribogojstvu z majhnim stranskim učinkom, inovacijam, diverzifikaciji virov dohodka, preusmerjanju, izboljšanju znanstvene podlage. Poleg tega naj bi ustvarili tudi spodbude za spoštovanje predpisov.

2.4. Zadovoljitev resničnih potreb ozaveščenih potrošnikov

Trženje ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva se mora izboljšati, da bodo upoštevani interesi potrošnikov in da se bo povečalo njihovo zaupanje v te proizvode. Predlog izboljšuje objavljanje informacij za potrošnike o proizvodih in njihovih značilnostih in po potrebi olajšuje prostovoljno označevanje, na primer proizvodnih tehnik ali trditev v zvezi z okoljem.

Letni načrti, ki bodo trajnostne ribolovne dejavnosti združevali z boljšim prilagajanjem ponudbe povpraševanju, tako glede kakovosti kot količine, bodo potrošniškim organizacijam omogočili učinkovitejše načrtovanje proizvodnje. Tako se bo možno odzvati na posebno povpraševanje in izboljšati kakovost proizvodov. *Raziskave trga* ter razširjanje razpoložljivih informacij bodo izboljšali razumevanje trgov ribištva in ribogojstva ter zahtev potrošnikov.

2.5. Boljše upravljanje na podlagi regionalizacije

Centraliziran pristop od zgoraj navzdol otežuje prilagajanje SRP posebnostim različnih morskih bazenov v EU. Države članice in zainteresirane strani bodo prevzele večjo odgovornost za upravljanje virov na ravni ribištva in usklajenost upravljanja z drugimi ukrepi, ki se izvajajo v posameznem morskem bazenu.

¹⁰ Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu: Izgradnja trajnostne prihodnosti ribogojstva – Nova pobuda za Strategijo za trajnostni razvoj evropskega ribogojstva – COM(2009) 162 konč. z dne 8. aprila 2009.

Komisija glede regionalizacije in poenostavitve predlaga ambiciozen program. Centralno sprejeta ribiška zakonodaja EU mora biti osredotočena na cilje, minimalne skupne standarde in rezultate ter roke za njihovo doseg. Ključne odločitve bodo še vedno sprejete na ravni EU, države članice pa bodo pod nadzorom Komisije lahko odločale o drugih ukrepih za upravljanje ribištva, ki bodo v celoti skladni z zakonodajo EU.

Države članice lahko za zagotovitev učinkovitega upravljanja sprejmejo na primer želeno mešanico tehničnih ohranitvenih ukrepov in ukrepov za preprečevanje zavržkov. Te ukrepe nato izvajajo z nacionalnimi predpisi. Regionalizacija pa sega še dlje in vključuje večje samoupravljanje ribiškega sektorja z večjo *udeležbo ribičev* pri politikah in njihovim boljšim sprejemom, s čimer bi se utrdilo spoštovanje predpisov. Komisija predlaga, da se okrepi vloga organizacij ribičev in da se tem organizacijam omogočijo dodatne priložnosti za trajnostno izkoriščanje virov, tako pri načrtovanju kot tudi izvajanju. Uspešne organizacije proizvajalcev bodo dejavni akterji pri načrtovanju ribolovnih dejavnosti svojih članov in stabilizaciji trgov, upravljanju kvot, ribolovnega napora in ladjevij, čim boljšem izkoriščanju kvot in odpravi zavržkov z zamenjavo in zakupom kvot ter uporabo naključnega ulova.

Komisija namerava na podlagi pridobljenih izkušenj ohraniti in razširiti vlogo *svetovalnih svetov* pri svetovanju glede ohranitvene politike na podlagi modela regionalizacije. Podobno bi lahko svetovalni sveti razširili svoje dejavnosti na druga območja pomorskega upravljanja, ki vplivajo na ribolovne dejavnosti. Komisija zaradi posebnosti Črnega morja – ki je zaprt morski bazen, ki si ga Unija deli s štirimi državami, ki niso članice Unije – predlaga ustanovitev Svetovalnega sveta za Črno morje. Ta organ bi Komisiji lahko svetoval glede ohranitvene politike, raziskav, zbiranja podatkov in inovacij ter spodbujal sodelovanje med Romunijo, Bolgarijo in njihovimi črnomorskimi sosedi. Lahko bi imel ključno vlogo pri pospeševanju regionalnega modela sodelovanja, prilagojenega posebnostim Črnega morja.

Zaradi posebnosti ribogojškega sektorja je potreben poseben organ, ki bo pristojen za svetovanje zainteresiranim stranem in pripravo mnenj o določenih vprašanjih politike, ki lahko vpliva na ribogojstvo. Zato Komisija predlaga ustanovitev novega svetovalnega sveta za ribogojstvo.

Za vprašanja, ki jih svetovalni sveti ne bodo obravnavali, si bo Komisija prizadevala za stroškovno učinkovito vključitev čim večjega števila zainteresiranih strani. Za zagotavljanje nasvetov in strokovnega znanja Komisiji bo oblikovan tudi prožen in racionaliziran mehanizem.

Uspeh predlagane reforme skupne ribiške politike je močno odvisen od tega, kako bodo gospodarski subjekti *izpolnjevali* predpise in kako jih bodo javni organi *uveljavljali*. Predlogi reforme temeljijo na novih uredbah v zvezi z nadzorom ter nezakonitimi, neprijavljenimi in nereguliranim ribolovom¹¹. Poleg tega predlagana osnovna uredba uvaja načelo *pogojenosti pomoči*, po katerem gospodarski subjekti ali države članice nekatere finančne ali druge viri prejmejo le, če izpolnjujejo predpise skupne ribiške politike.

¹¹ Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike in Uredba Sveta (ES) št. 1005/2008 z dne 29. septembra 2008 o vzpostavitvi sistema Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova.

2.6. Pametnejše financiranje

Prihodnjo *finančna podpora EU*, ki se bo nanašala na vsakovrstne dejavnosti od primarne proizvodnje do predelave in trženja, je treba oblikovati tako, da bo spodbujala doseganje reformiranih ciljev SRP. Prihodnje javno financiranje sektorja bo temeljito reformirano in poenostavljeno, tako da bo odražalo cilje predlagane nove SRP. Popolnoma bo usklajeno s cilji strategije Evropa 2020. Komisija predlaga tudi posodobitev *intervencijskega režima* na podlagi skupne ureditve trgov. Režim ne odraža več sprememb v ravnotežju med ponudbo in povpraševanjem. Poraba javnega denarja za uničenje rib ni več upravičeno. Sedanji režim bo zamenjan s poenostavljenim mehanizmom skladiščenja za spodbujanje najmanjše ravni stabilnosti trga.

2.7. Spodbujanje načel skupne ribiške politike na mednarodni ravni

Zunanji ukrepi EU morajo biti skladni z načeli in cilji SRP, in sicer s trajnostjo in potrebo po zaščiti morskih ekosistemov. Sprejeti ukrepi bodo vodeni na podlagi razvoja in uporabe najboljših razpoložljivih znanstvenih dognanj in okrepljenega sodelovanja za zagotovitev večje skladnosti. Komisija je v posebnem sporočilu predstavila nove usmeritve za zunanjo razsežnost reformirane SRP.

EU bo dejavnejša v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva, da bi te pridobile večjo vlogo. Enako velja za večstranske organe, npr. ZN in Organizacijo za prehrano in kmetijstvo. Poleg tega bo EU spodbujala trajnostno upravljanje virov na podlagi okrepljenega dialoga s ključnimi parterji in nadaljnega sodelovanja z državami, ki niso članice EU. Prav tako bo okrepila ukrepe, zlasti na področju boja proti nezakonitim, neprijavljenim in nereguliranim ribolovnim dejavnostim ter zmanjšanja zmogljivosti ladjevja.

Sporazume o trajnostnem ribolovu, sklenjene z državami, ki niso članice EU, je treba preoblikovati tako, da bodo usmerjeni k doseganju bolj trajnostnega upravljanja ribolovnih virov, in sicer s klavzulo o preglednosti, ki zagotavlja, da plovila EU lovijo le ribolovne vire, ki jih partnerska država sama ne more ali ne želi loviti. Sporazumi o trajnostnem ribolovu morajo biti bolj osredotočeni na znanstveno osnovo, spremljanje in nadzor. V vse prihodnje sporazume je treba vključiti klavzulo o človekovih pravicah.

EU bo še naprej spodbujala in uporabljala cilje SRP za t. i. *severne sporazume*, na podlagi katerih EU in države, ki niso članice EU in s katerimi si EU deli staleže rib v severnem Atlantiku, Arktičnem oceanu, Baltiku in Severnem morju, staleže upravljajo skupaj.

Povzetek novih ukrepov, predlaganih v zakonodajnem svežnju za reformo skupne ribiške politike

ohranjanje in trajnost	največji trajnostni donos kot ohranitveni cilj z rokom (2015)
	odprava zavržkov na podlagi obveznega iztovarjanja in potrebna pravila upravljanja z rokom za uvedbo
	večletni načrti s poudarkom na osnovnih ciljih, omejitvah in rokih na podlagi ekosistemskega pristopa k upravljanju ribištva
	pooblastitev držav članic za spremljanje ukrepov na podlagi zakonodaje EU o večletnih načrtih in tehničnih ohranitvenih ukrepih
	pospešeni postopki za sprejetje ukrepov na področju ribištva, ki so potrebni v okviru okoljskega upravljanja (Natura 2000)
podatki in znanost	obveznost držav članic, da zbirajo in zagotavljajo podatke ter pripravljajo (regionalne) večletne programe zbiranja podatkov
	nacionalni raziskovalni programi na področju ribištva z regionalnim usklajevanjem med državami članicami
	osredotočanje dela STECF na osnovne vidike
dostop do virov in zmogljivost ladjevja	prenosljive ribolovne koncesije, ki so obvezne za ladjevja za veliki ribolov – z možnostjo prenosa na nacionalni ravni
	odmik od subvencij, povezanih z ladjevjem
ribogojstvo	nacionalni strateški načrti za obdobje 2014–2020 o spodbujanju ribogojstva
	ustanovitev novega svetovalnega sveta za ribogojstvo
tržna politika	pooblastitev organizacij proizvajalcev in medpanožnih organizacij za povečanje njihove vloge in odgovornosti pri načrtovanju proizvodnje in trženja s poudarkom na trajnostnem upravljanju ribolovnih virov in zmanjšanju posledic dejavnosti ribogojstva
	sprememba intervencijskega režima z uvedbo enotnega intervencijskega mehanizma za skladiščenje
	določitev intervencijskih cen na decentralizirani in zadostni ravni
	obširnejše informacije za potrošnike in pregled tržnih standardov
upravljanje	razširitev vloge svetovalnih svetov pri izvajanju skupne ribiške politike na regionalni ravni
	nov pristop k sodelovanju zainteresiranih strani pri horizontalnih vidikih, ki jih svetovalni sveti ne obravnavajo
finančni instrument	popolna usklajenost s strategijo Evropa 2020
	določbe glede pogojevanja z izpolnjevanjem pravil, ki veljajo tako za države članice kot tudi za posamezne gospodarske subjekte
zunanja razsežnost	regionalne organizacije za upravljanje ribištva – okrepljeno sodelovanje EU v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva za boljšo znanstveno osnovo ter večji nadzor in skladnost znotraj teh forumov, da bi se izboljšala njihova uspešnost
	večstranski ukrepi – skupni ukrepi EU in njenih najpomembnejših partnerjev, namenjeni boju proti ribolovu IUU in zmanjšanju presežne zmogljivosti

	večja medsebojna povezanost ribiške, razvojne, trgovinske in okoljske politike EU
	sporazumi o trajnostnem ribištvu – okrepljena znanstvena osnova in nedvomna določitev presežnih virov v partnerskih državah za zagotovitev trajnostnih ribolovnih praks ladjevja EU v teh državah; večji finančni prispevek sektorja in uvedba visokokakovostnega okvira upravljanja; v vse prihodnje sporazume je treba vključiti klavzulo o človekovih pravicah